

π(ο)τ(ἐ) Λουκᾶ δίνει τοῦ μ(ισσέ)ρ Ἀντώνι Ραφτόπουλλου ¹⁾, τοῦ π(ο)τ(ἐ) Ἀντρέα, ἓνα σεντόνι σκούλλινο, ὀββέρο τουρκοπάννι μὲ τὰ μετὰξια σιές μόστρες, ἓνα βρακί σαγιά, δύο πουκάμισα ἀντρίκια, οὐζᾶδα ὅλα καὶ ἔνανε φουτᾶ μπαρμπαρέσκο καινούριο, τὰ ὅποια τὰ ἐκράτειε σημάδι τοῦ ἀδελφοῦ του, τοῦ μ(ισσέ)ρ Ἀλέξανδρου, διὰ ριάλια τρία, τὰ ὅποια ριάλια 3 εἰς τὸ παρὸν τὰ ἔλαβε ὁ αὐτὸς Νίκλος, ὁποῦ ἔστειλε ὁ ἄνωθες μ(ισσέ)ρ Ἀλέξανδρος ἀπὸ τὸν Λεβάντε καὶ διὰ καουτζιὸ τοῦ αὐτοῦ Νίκλου ἐμπαίνει πιέτζος καὶ πριντζεπάλ μαντενιδῶρος πλερωτῆς ὁ παρὼν ὁ μ(ισσέ)ρ Γιάννης Παρίσης ²⁾. Κεφαλλονίτης, τοῦ π(ο)τ(ἐ) Βεντούρα, εἰς ὑπόσχεσεις καὶ τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Τζάνης πανδῆς μαρτυρῶ.

43.

Προικοπαράδοσις τῆς 28 Ἰουλίου 1690. Νοτάριος Κωνστ. Νοδάκος (Βιβλ. 32. σελ. 169).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν, 1690 Ἰουλίου 28. Τὴν σήμερον ἀνακραζόμενος ἐγὼ ὁ νοτάριος ἀπὸ τὸν σ(ινιὸ)ρ Νικολὸ καὶ σ(ινιὸ)ρ Μανόλη, ἀδέλφια Σαντορίνη ³⁾, διὰ νὰ παραδώσουν τὸ προικιὸ ὁποῦ ἔταξαν τῆς κυράτζας Ἀννας, θυγάτηρ νατουράλε τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Γιάκουμου Σαντορίνη, τοῦ ἀδελφοῦ της, μπενεφιτζιάδα μὲ τὴν ¹⁾ τοῦ 1686 Νοεμβρίου 16 εἰς τὰ ἄτη τοῦ Τζουάννε Σκουλογένη ²⁾, πανδρεμένη μὲ τὸν παρόντα σ(ινιὸ)ρ Προκόπιο Νίκλο, καθὼς φαίνεται ἡ ἀρεσκειά, γεναμένη εἰς τὰ ἄτη τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Χριστόφαλου Βασμούλου, νοταρίου, 1689 Ἰουνίου 30 καὶ διὰ νὰ γίνη ἡ στίμα εἰς τὸν κάτωθεν ρουχισμόν καὶ ἀσημοχρύσαφο, ἐλεγγέρανε διὰ κριτᾶδες καὶ στιμαδῶρους τὸν σπεττάμπιλ σ(ινιὸ)ρ Ἀντώνιο Μπαρτζὸ καὶ εὐγενῆ σ(ινιὸ)ρ Τζώρτζη Σβερόνα καὶ ὅ,τι στιμάρουν καὶ κηρύξουν, τὰ αὐτὰ μέρη νὰν τὸ ἔχουν καὶ κρατοῦν στερεόν, βέβαιον καὶ ἀμετάτρεπτον. Καὶ πρῶτο:

—Δύο στρωμάτζα, μία μακρυνάρα καὶ 4 προσκέφαλα, βενέτικο παννί, καινούργια, γιομᾶτα μαλλί, στιμᾶδα δουκᾶτα 50.

—Ἐνα ζευγάρι σεντόνια, σκούλλινα μὲ ξόμπλια καὶ γλῶσσες σιές σπόντζες, καινούρια, δουκᾶτα 60.

¹⁾ Ἀντώνι Ραφτοπούλλου. Οἶκογ. ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1504. Ἐκ ταύτης ἔχομεν συμβολαιογράφους τὸν Ἀλέξανδρον (1504 - 1552), Μᾶρκον (1612 - 1618), Δόριαν (1623 - 1667), Νικόλαον (1635 - 1653), Διονύσιον (1803 - 1815). Παρωνύμιον Πετροκόπος (1706) καὶ Ράπανος (1831).

²⁾ Γιάννης Παρίσης. Οἶκογ. ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1570.

³⁾ Σαντορίνη. Παρωνύμιον τῆς οἴκογ. Μεταξᾶ.

¹⁾ . . . γράμματα δυσανάγνωστα.

²⁾ Σκουλογένη: Τὸ ὄνομα μαρτυρεῖται ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1483. Βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἐνθ' ἄν. σ. 959. Ἐτέρα οἶκογ. ἐκ Μεθώνης (1545) ἐνεγράφη ἐν τῇ χουσοβίβλῳ τῷ 1572. Τινὲς ἐκ ταύτης ὑπηρέτησαν ὡς συμβολαιογράφοι.



- “Ετερο ζευγάρι σεντόνια, σκούλλινα, αντίγο λαβορᾶδα στὲς σπόντζες μὲ μετάξια κόκκινα καινούρια, δουκ(ᾶτα) 40.
- “Ετερο ζευγάρι σεντόνια, σκούλλινα μὲ ξόμπλια καὶ γλῶσσες στὲς σπόντζες, δ(ουκᾶτ)α 55.
- “Ετερο ζευγ(άρι) σεντόνια σκούλλινα, λαβορᾶδα μὲ μετάξια κόκκινα στὲς σπόντζες, δ(ουκᾶτ)α 40.
- “Ενα σενιόνι σκούλλινο, λαβορᾶδο μὲ μετάξια ἄσπρα στὲς σπόντζες, αντίγο, καινούριο, δ(ουκᾶτ)α 20.
- “Ενα παβιόνι σκούλλινο, κεντισμένο μὲ σειρὲς ὁλόγυρα καὶ μὲ γλῶσσες καὶ ροκκόπλεκα εἰς ὅλα τὰ φύλλα, καινούριο, στιμᾶδο δ(ουκᾶτ)α 55.
- “Ενα τορναλέττο σκούλλινο, οὔζᾶδο μὲ σκιστόκοφτο, δ(ουκᾶτ)α 5.
- Τριάμισυ ζευγάρια ντεμέλλες σκούλλινες, κεντισμένες μὲ ξόμπλια καὶ ροκκόπλεκα, καινούριες, δ(ουκᾶτ)α 25.
- Δύο πουκάμισα σκούλλινα, καινούρια δίχως μπουστοπάννι καὶ τὰ μανίκια μὲ ξόμπλια, δ(ουκᾶτ)α 10.
- “Ετερα 8 πουκάμισα σκούλλινα μὲ διαφορετικὰ μανίκια, τὸ ἓνα ἀπὸ δαῦτα οὔζᾶδο, κεντισμένα μὲ ξόμπλια καὶ καβέτζα, δ(ουκᾶτ)α 40.
- Δύο ποδιὲς καμπρένιες, καινούριες μὲ γλῶσσες, δ(ουκᾶτ)α 8.
- Τέσσερις ποδιὲς μεταξωτές, κίτρινες μὲ γλῶσσες, οἱ δύο μὲ λουρία, φαντές, καινούριες, δ(ουκᾶτ)α 12.
- Δύο λουτρόμπολες σκούλλινες, καινούριες, μὲ ξόμπλια καὶ γλῶσσες, καινούριες, δ(ουκᾶτ)α 8.
- Μία μεσάλα φακωτὴ μὲ ξόμπλια καὶ γλῶσσες καὶ ἔξι τουβαλίφια ψιλὰ, ἂ σκέττι, μὲ ξόμπλια καὶ ροκκόπλεκα, καινούρια, δ(ουκᾶτ)α 26.
- “Ετερες δύο μεσάλες σκούλλινες, φακωτὲς μὲ ξόμπλια καὶ γλῶσσες τοῦ βελονιοῦ, καὶ δέκα τουβαλίφια διφφερεντζιᾶδα, πάρτε κεντισμένο καὶ πάρτε σκέττο, καινούρια, δ(ουκᾶτ)α 24.
- “Ετερη μεσάλα φακωτὴ μὲ γλῶσσες τοῦ βελονιοῦ στοὺς κεφαλάριδες καὶ μὲ σειρία στὶς μπάντες καινούρια, δ(ουκᾶτ)α 14.
- “Ενα ἄμπιτο κανναβατζέττα ἤγουν ράζο, κάμπος κόκκινος μὲ φιόρα διβέρσα, τὸ τζιππούνι σκέττο, οὔζᾶδο, δ(ουκᾶτ)α 30.
- Μία σοιτανέλλα τζαμπελοτένια, κόκκινη μὲ μέρλα δύο ἀπὸ κάτου ἄσημένα καὶ χρυσᾶ καὶ μὲ τὸ τζιππούνι λαστρέττα μὲ χρυσάφι καὶ ρουμανέττες, ἡ σοιτανέλλα καινούρια καὶ τὸ τζιππούνι, οὔζᾶδα, δ(ουκᾶτ)α 20.
- Εἴκοσι δύο μπράτζα καὶ κάρτα δαμασκέττο κολὸρ δ’ ὄρο μὲ φιόκα ἄσπρα ἰν πέτζα, δ(ουκᾶτ)α 40.

—Δύο φυλλοσέντονα κεντισμένα ατόρνο, δ(ουκᾶτ)α 18.

—*Αλλά 4 φυλλοσέντονα σκούλλινα με ξόμπλια και 24 μπράτσα γλῶσσες, δ(ουκᾶτ)α 46.

Διὰ νὰ εἶναι τάρντι κάνομε πόντο καὶ ρισερβάρουνται αὖριο νὰ κάμουν τὴν κοντενουατζιὸν εἰς ὅλο τὸ ἄνωθεν πρᾶμα στιμᾶδο καὶ ἔβαλα μέσα εἰς μίαν κασσέλλα καὶ τὸ κλειδὶ τὸ ἔλαβε ὁ γαμπρός.

† Ἀντώνης Μπαρτζός κριτής,

† Τζώρτζης Σβερόνας κριτής.

† 1690 Ἰουλ(ίου) 29. Τὴν σήμερον τὰ ἄνωθεν ἀδέλφια, οἱ Σαντοριναῖοι, κονσενιάρουν τῆς ἄνωθεν κυράτσα *Αννας καὶ σ(ινιὸ)ρ Προκόπι Νίκλου τὸν κάτωθεν ρουχισμόν, τὸ ρέστο ὁμοῦ καὶ τὸ ἀσημοχρύσαφο, τὸ ὁποῖο στιμάρουν οἱ ἄνωθεν κριτᾶδες, ὁποῦ με τὴν ψεσινὴ κονσένια ἐστίμαραν τὸ ἐπίλοιπο καὶ ὅ,τι στιμάρουν νὰ εἶναι καλὰ γεναμένο.

—*Ενα ζευγάρι σεντόνια σκούλλινα, ψιλὰ, κεντισμένα ὀλοτρόγυρα καὶ με γλῶσσες τοῦ βελονιοῦ, καινούρια, στιμᾶδα δ(ουκᾶτ)α 80.

—Δύο τορναλέττα σκούλλινα με γλῶσσες καὶ σειρία καὶ με ροκκόπλεκα, τὸ ἓνα στὰ φύλλα, καινούρια δ(ουκᾶτ)α 12.

—*Ενα σεντόνι σκούλλινο, καινούριο με ξόμπλια πλατεῖα καὶ γλῶσσες, ὅλο τοῦ βελονιοῦ, δ(ουκᾶτ)α 54.

—*Ενα παβιόνι μπολίστικο, λουρωτό, οὐζᾶδο με κλόσσια, στιμᾶδο δ(ουκᾶτ)α 15.

—Μία μεσάλα τῆς Φιάντρας, δαμασκῖνα, μονόφυλλη, καινούρια, δ(ουκᾶτ)α 35.

—*Ενα ζευγάρι τουβαλίφια φακωτά, μπράτσα 24 $\frac{1}{2}$, δουκᾶτα 20.

— Δύο φύλλα κουρτινέλλια με τὸ ρατζάγι καὶ τὸ ἓνα λαβορᾶδο με τὸ βελόνι, δ(ουκᾶτ)α 20.

—Μία ντεμέλλα ἄρρεδε, λαβοράδα με μετάξι καὶ με χρυσάφι καὶ με δύο κάμπους μεταξωτούς, φοδράδα με τζιουτάλ, δ(ουκᾶτ)α 8.

—*Άλλες δύο μεσάλες, ἡ μία ἄρρεδε, λαβοράδα με μετάξι καὶ ἡ ἄλλη βλαντι πράσινο με μετάξια λαβοράδα, δ(ουκᾶτ)α 8.

—Μία προσκεφαλάδα ἄρρεδε, λαβοράδα με μετάξια φοδράδα ἀπὸ μπουκασὶ κόκκινο, καινούρια, δουκᾶτα 12.

—Δύο κασσέλλες κάρινες με τὲς κλειδωνιὲς καὶ τὰ κλειδιά τους, δ(ουκᾶτ)α 40.

—Μία σοιτανέλλα κανναβατζέττα, κάμπος κίτρινος με ἓνα τζιππούνι διαρέτα με χρυσάφι καὶ με ρουμπινέττες, οὐζᾶδα, δ(ουκᾶτ)α 14.

—Μία λουτρόμπολα σκούλλινη με ξόμπλια καὶ γλῶσσες, καινούρια, δ(ουκᾶτ)α 7.

—*Ενα κοβερτόριο δεσέδα λαβορᾶδο με μετάξια κολορᾶδα καὶ με τὲς φραντζέττες.

—*Ενα τζιππούνι ράζινο με μόστρες λαστρίνη μπρόκα δ' ὄρο, δ(ουκᾶτ)α 33.

—Δύο πουκάμισα σκούλλινα με μανίκια μουσουλένια με μέρλα καὶ καβέτζα καὶ



δύο λουτρόμπολες με ξόμπλια, στιμᾶδα δ(ουκᾶτ)α 98.

Σουμάρει ὅλος ὁ ἄνωθεν ρουχισμὸς ἰνκλουῖζος καὶ τῆς κονσένιας τῆς ψει-
νῆς δ(ουκᾶτ)α 1102.

Ἔτι τοὺς κονσενιάρουν καὶ τὸ κάτωθεν ἀσημοχρύσαφο :

— Δύο ζευγ(άρια) σκολαρίκια μεγάλα.

— Ἔτερο ζευγ(άρι) μικρά.

— Ἄλλο ἓνα ζευγάρι με μορατζίδες μαργαριταρένιες.

— Ἐνα μανίκι.

— Ἐνα λαιμὸ μπρακάνια με ὄμπρα.

— 4 δαχτυλίδια με πέτρες διαφορετικές.

— Ἐνα τζογέλο με σμάλδα καὶ δύο δαχτυλίδια, τὸ ἓνα με κόκκινη πέτρα καὶ τὸ
ἄλλο με ἄσπρη, ὅλα χρυσᾶ, πεζάρουν ἰν τοῦτο τζεκκίνια 80, στιμᾶδα με τὴ
φατιούρα του, ἰν τοῦτο δ(ουκᾶτ)α 444.

— Μία σαλιέρα οὐζάδα, ἄλλη μία κουάρδα, ἓνα κανάτι τούρκικο μπροκκὶ ἀσημέ-
νιο, πεζάρουν ὀγγίες 21, στιμᾶδα με τὴ φατιούρα δ(ουκᾶτ)α 58.

Σουμάρει τὸ ἄνωθεν ἀσημοχρύσαφο δ(ουκᾶτ)α 502. Ἀκόμη τοὺς δίδουν
καὶ κοντάρουν τζεκκίνια χρυσᾶ ρούσπιδα 80. Κάνουν δ(ουκᾶτ)α 400. Ὅλον τὸν
ἄνω ρουχισμὸν κονσιστέντε εἰς δ(ουκᾶτ)α 1102, ἀσημοχρύσαφο εἰς δ(ουκᾶτ)α 502
καὶ μετρητὰ εἰς δ(ουκᾶτ)α 400, τὰ ἔλαβαν καὶ ἐπερίλαβαν ὁ ἄνωθεν Νίκλος καὶ
ἡ κυράτσα Ἄννα, ἡ συνβία του καὶ κράζονται πλερωμένοι καὶ εὐχαριστημένοι
εἰς τὸν αὐτὸν ρουχισμὸν, ἀσημοχρύσαφο καὶ μετρητὰ κατὰ τὴν ἀρέσκειάν τους
καὶ δὲν τοὺς ρεστάρουν ἄλλο ὅλα τὰ ὑποστατικά.

† Ἀντώνης Μπαρτζὸς κριτῆς

† Τζώρτζης Σβερώνης¹ κριτῆς)

† Τζώρτζης Παντώνης²) μαρτυρῶ

† Κωσταντῆς Νεράτζης³) μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

† Προκόπης Νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

¹) Σβερώνης : Ἐπὼν ἴσως ἐκ παρων. καὶ δηλοῖ τὸν μπαλωματῆν (σβερώνω=μπαλώνω).

²) Τζώρτζης Παντώνης. Οἰκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ. Ἐκ τῆς οἰκογ.
ὕπηρέτησαν ὡς συμβολαιογράφοι Ζακύνθου οἱ Ἀλέξανδρος (1544-1559), Ἰωάννης (1689 - 1690),
Γεώργιος (1709 - 1729), καὶ Ἰωάννης (1759 - 1775).

³) Κωσταντῆς Νεράτζης. Οἰκογ. ἐκ Χανίων τῆς Κρήτης ἀγωνισθεῖσα ἀνδρείως κατὰ
τῶν Τούρκων ἀπὸ τοῦ 1645. Ἡ Βενετικὴ Πολιτεία ἀμείβουσα τὰς ὑπηρεσίας των παρεχώρη-
σεν εἰς αὐτοὺς τὰ κτήματα τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου εἰς Λαγκάδα Ζακύν-
θου τῷ 1753. Ν. Παῦλος γενόμενος κληρικὸς καὶ ὀνομασθεὶς Παρθένιος ἐχρημάτισε πρωτο-
παππᾶς Ζακύνθου ἀπὸ 1804 - 1809. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἂν. σ. 82. Ἐσπούδασεν ἐν τῷ
Φλαγγινεῖῳ Φροντιστηρίῳ, διαπρέψας ἐπὶ παιδείᾳ καὶ μουσικῇ καλλιφωνίᾳ. Πλείονα περὶ τῆς
οἰκογ. Βλ. Α. ΖΩΗ, *Λεξικὸν ἐν λ.*